

стерильними медичними виробами одноразового використання вітчизняного виробництва.

Концепції реалізації державної політики у сфері профілактики правопорушень на період до 2015 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 29.09.2010 р. № 1911-р. Метою Програми є забезпечення ефективного реалізації державної політики у сфері профілактики правопорушень шляхом розроблення та здійснення комплексу заходів, спрямованих на усунення причин та умов вчинення протиправних діянь, а також налагодження дієвої співпраці правоохоронних органів та центральних і місцевих органів виконавчої влади у зазначеній сфері.

Отже, на даний час на державному рівні достатньої уваги приділено питанням, що регулюють особливості охорони здоров'я особи, на відміну від охорони здоров'я від злочинних посягань. На нашу думку, виникає необхідність в розробленні принципово нових програм (концепцій), які передбачали і забезпечували реалізацію державної політики в сфері захисту здоров'я людини від злочинних посягань, адже злочини передбачені статтями 121-128, 130, 133 КК, за даними Міністерства внутрішніх справ України, є одні з найбільш поширених та суспільно небезпечних.

ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ РОДОВОГО ОБ'ЄКТУ ТЕРОРИЗМУ

Хримлі І.О., к.філос.н., доцент кафедри конституційного та адміністративного права Національного транспортного університету
Дмитрук Т.О., старший викладач кафедри конституційного та адміністративного права Національного транспортного університету

В період глобалізаційних змін в світі тероризм входить до списку найбільш визначальних і складних проблем сучасності тому що представляє велику загрозу громадської і національної безпеці та ставить під сумнів процес подальшого розвитку людства. Тероризм як явище супроводжує економічні, політичні та соціальні процеси кожної держави. Тому потрібні запобігання та ефективна протидія ньому, в тому числі за допомогою кримінально-правових заходів.

Джерельну базу для аналізу названої проблеми складають Конституція України, відповідні статті Кримінального Кодексу України, Закон України «Про боротьбу з тероризмом», інші закони України, Європейська конвенція про боротьбу з тероризмом, 1977 р., Міжнародна Конвенція про боротьбу з бомбовим тероризмом, 1997 р., Міжнародна конвенція про боротьбу з фінансуванням тероризму, 1999 р., інші міжнародні договори України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, укази і розпорядження Президента України, постанови та розпорядження Кабінету Міністрів України та інші.

В преамбулі Закону України «Про боротьбу з тероризмом», вказано, що він спрямований на захист особи, держави і суспільства від тероризму. Стаття 1 цього нормативного акту надає тлумачення терміну «тероризм», визначив його як «суспільно небезпечну діяльність, яка полягає у свідомому, цілеспрямованому застосуванні насильства шляхом захоплення заручників, підпалів, убивств, тортур, залякування населення та органів влади або вчинення інших посягань на життя чи здоров'я ні в чому не винних людей або погрози вчинення злочинних дій з метою досягнення злочинних цілей».

В Кримінальному кодексі України передбачені ціла низка злочинів, пов'язаних з тероризмом. Ці злочинні діяння розташовані в розділі 9, який має назву «Злочини проти громадської безпеки», статті 258, 258-1, 258-3, 258-4 КК. Родовим об'єктом перелічених злочинів визнається громадська безпека. Саме тут найбільше причин для роздумів, обмірковувань, спорів та правових досліджень. Проблема визначення об'єкта є дуже важливою для правильної кваліфікації злочинів і притягненні суб'єкта злочину до кримінальної відповідальності. Тому ми більш ретельно зупинимось на ній.

Необхідною умовою забезпечення прав і свобод людини і громадянина, нормальних, умов їх життя, збереження та примноження духовних і матеріальних цінностей суспільства є надійна охорона громадської безпеки. Громадська безпека є елементом, складовою національної безпеки України, яка визначається в Законі України «Про основи національної безпеки України» як «захищеність життєво важливих інтересів людини і громадянина, суспільства і держави, за якої забезпечується стабільний розвиток суспільства, своєчасне виявлення, запобігання і нейтралізація реальних та потенційних загроз національним інтересам». Із цього можна зробити такий висновок: тероризм загрожує не тільки народу нашої країни, нормальному існуванню громадського суспільства, а і державі взагалі.

Дійсно, тероризм є багатооб'єктним злочином. Отже, на рівні з громадською безпекою слід виділяти національну безпеку держави як об'єкт тероризму. Проте, який з них визнати найбільш важливим, можна спорити та дискутувати. Тому, на нашу думку, доцільно розташувати цей злочин не в дев'ятому розділі КК, а внести його в перший розділ Особливої частини КК, як злочин, який загрожує національній безпеці нашої країни, складовою якої є громадська безпека.

Якщо проаналізувати об'єкт злочинів проти основ національної безпеки України, то їх родовим об'єктом виступають суспільні відносини, які забезпечують державну безпеку, конституційний лад, суверенітет, територіальну недоторканість, обороноздатність. Тобто родовим об'єктом цих злочинів є суспільні відносини, що забезпечують саме існування України як суверенної, незалежної, демократичної, соціальної і правової держави.

На нашу думку, тероризм в першу чергу загрожує саме основам національної безпеки, тому що за допомогою терористичних актів, атак можна підірвати соціально-політичний баланс держави, спровокувати навіть зміну форми влади, режим правління, штучно визвати економічний колапс в державі. Зрозуміло, що такі дії повинні бути дуже ретельно сплановані, обмірковані та належним чином фінансовані. Таким чином, згідно з задумом злочинців головним об'єктом терористичних атак стануть не стільки державні установи, органи влади, населення, а зміна влади в державі, чи поступовий запуск цього процесу. Об'єктами терористичних актів стануть громадські місця, інфраструктура, банки. Таки дії призведуть до паралічу транспортної системи, зруйнування банків, викличуть загальну паніку серед населення. Вдалі атаки стануть свого роду демонстрацією безпомічності органів охорони правопорядку, що в свою чергу означатиме нездатність держави захистити своїх громадян і викличе недовіру, агресію останніх до своєї держави. В такій обстановці обов'язково відбуватимуться масові заворушення і вірогідно, що знайдуться люди, які захочуть очолити рух непокори і розвинути його до революційних масштабів.

ВИКОРИСТАННЯ СПЕЦІАЛЬНИХ ПСИХОЛОГІЧНИХ ЗНАТЬ, ЯК НЕОБХІДНА СКЛАДОВА РОЗСЛІДУВАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ НЕПОВНОЛІТНІХ

Кирилін О.Г., перший заступник начальника – начальник слідчого управління ГУМВС України в АР Крим

Різновидом спеціальних знань є психологічні знання. Для того, щоб виявити сутність психологічних знань, слід визначити природу самої психологічної науки. Психологія (від грец. *psyche*- душа, *logos*- вчення, наука) - наука про закономірності розвитку і функціонування психіки як особливої форми життєдіяльності. Під психікою слід розуміти «існуючу в різних формах властивість високоорганізованих живих істот і продукт їх життєдіяльності, що забезпечує їх орієнтації і діяльність». Психіка включає три групи психічних явищ: психічні процеси, стани і властивості, які взаємопов'язані між собою і становлять єдине ціле.

Правозастосовна практика часто стикається з необхідністю використання